Lietas Nr. A420191024
AA43-0674-25/17
ECLI:LV:ADAT:2025:1015.A420191024.7.S

Administratīvā apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 15.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Ilze Amona, tiesneši Kaspars Berķis un Valda Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības faktiskās rīcības, pieļaujot mežistrādes darbus un kokmateriālu izvešanu no nekustamā īpašuma /Adrese A/, atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu 3176,10*euro* atlīdzinājumu, sakarā ar /Persona A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2025.gada 22.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /Persona A/ vērsās Valsts meža dienestā (turpmāk – dienests) un dienesta Austrumlatgales virsmežniecībā ar iesniegumiem, norādot, ka viņas nekustamajā īpašumā /Adrese A/ (kadastra apzīmējums /apzīmējums A/), (turpmāk – īpašums) tiek veikti nesaskaņoti mežizstrādes darbi. Pieteicēja norādīja, ka viņas mežu izstrādā blakus zemes vienībā /Adrese B/ (kadastra apzīmējums /apzīmējums B/) darbojošās personas, nesaskaņoto mežistrādes darbu rezultātā īpašumā nocirsti un no pieteicējas īpašuma izvesti ap 100 m^3 koksnes.

Dienesta atbildēs uz pieteicējas iesniegumiem norādīts, ka koki ir cirsti atbilstoši apliecinājumam koku ciršanai pievienotajai cirsmas skicei, meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Ja starp pierobežniekiem pastāv strīds par robežām dabā, tad ir jāizvērtē un jāatjauno īpašuma robeža Ministru kabineta 2011.gada 27.decembra noteikumos Nr.1019 “Zemes kadastrālās uzmērīšanas noteikumi” noteiktajā kārtībā.

Pieteicēja vērsās dienestā ar iesniegumu par iestādes prettiesiskas faktiskās rīcības (bezdarbības) apstrīdēšanu un mantisko zaudējumu 3176,10 *euro* atlīdzinājumu.

Ar dienesta 2024.gada 26.jūnija lēmumu Nr.VMD1-38/1149 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atteikts atzīt par prettiesisku dienesta Austrumlatgales virsmežniecības faktisko rīcību, pieļaujot mežizstrādes darbus īpašumā /Adrese B/ un kokmateriālu izvešanu no tā, kā arī noraidīts pieteicējas iesniegums par zaudējumu atlīdzināšanu. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka mežizstrāde

īpašumā /Adrese B/ notika atbilstoši izsniegtajam apliecinājumam koku ciršanai, šajā mežizstrādē nav konstatēti normatīvajos aktos noteikto meža apsaimniekošanas un izmantošanas prasību pārkāpumi.Dienesta Austrumlatgales virsmežniecībai nebija pienākuma atbilstoši Ministru kabineta 2012.gada 18.decembranoteikumu Nr.935 “Noteikumi par koku ciršanu mežā” (turpmāk – noteikumi Nr.935) 86.punktampēc pieteicējas iesnieguma saņemšanas apturēt meža izciršanu un koku izvešanu no īpašuma līdz faktisko apstākļu noskaidrošanai, jo dienests nekonstatēja tiesisko apstākļu maiņu. Pieteicējas 2023.gada 15.jūnija iesnieguma izskatīšanas laikā Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā Valsts zemes dienesta datos nebija atzīmes par reģistrētu robežstrīdu, robežu neatbilstība nebija konstatēta, īpašums /Adrese B/ bija reģistrēts zemesgrāmatā, tam bija izgatavots un spēkā esošs 1995.gada zemes robežu plāns un meža plāns. Dienests neanalizē pierobežnieku zemes robežu plānu atbilstību, jo tas neietilpst tā kompetencē.Tā kā dienesta Austrumlatgales virsmežniecība nav rīkojusies prettiesiski, pieteicējas prasītie zaudējumi nav atlīdzināmi.

[2] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par dienesta Austrumlatgales virsmežniecības faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu 3176,10 *euro* atlīdzināšanu, pieteikumā norādot turpmāk minēto.

[2.1] Dienests pārsūdzētajā lēmumā atkārtoti neizvērtēja tos apstākļus, kas kopš 2023.gada 15.jūnija bija mainījušies saistībā ar dienesta Austrumlatgales virsmežniecības izsniegto apliecinājumu mežizstrādes darbu veikšanai īpašumā /Adrese B/. Mežizstrādes darbi faktiski tika veikti gan īpašumā /Adrese B/, gan pieteicējas īpašumā.

[2.2] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka zemes robežu plāniem, kuri ir iesniegti, nostiprinot nekustamo īpašumu zemesgrāmatā, ir saistošs spēks un publiska ticamība attiecībā uz jebkuru trešo personu. Taču dienests rīkojās pretēji, jo prioritāti un lielāku ticamību tas piešķīra īpašuma /Adrese B/ īpašnieka iesniegtajam zemes robežu plānam, bet neņēma vērā un nevērtēja pieteicējas iesniegto zemes robežu plānu.

[2.3] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka dienesta kompetencē nav analizēt pierobežnieku zemes robežu plānu atbilstību. Taču pieteicēja dienestam nelūdza analizēt zemes robežu plānu atbilstību. Pieteicēja lūdza ņemt vērā viņas iesniegto zemes robežu plānu, no kura var saprast, ka mežizstrādes darbi notiek arī pieteicējas īpašumā. Pieteicēja lūdza dienestu rīkoties tā kompetences ietvaros, apturot mežizstrādes darbus un koku izvešanu no viņas īpašuma līdz tā uzmērīšanai un robežpunktu noteikšanai.

Saskaņā ar Valsts meža dienesta likuma 4.pantu dienesta amatpersonu pienākums ir nodrošināt meža apsaimniekošanu un izmantošanu un medības reglamentējošo normatīvo aktu prasību ievērošanu, pārtraukt un novērst meža apsaimniekošanu un izmantošanu un medības reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumus, kā arī jebkuru citu mežam un meža zemei kaitīgu darbību.

[2.4] Dienests nepamatoti atsaucas tikai uz pieteicējas viedokli. Pieteicēja 2023.gada 15.jūnijā, vēršoties ar iesniegumu dienesta Austrumlatgales virsmežniecībā, iesniedza arī zemes robežu plānu, kas apliecina īpašumtiesības uz to meža daļu, kurā notika prettiesiskie mežizstrādes darbi. Dienests nedrīkstēja ignorēt, ka pieteicējas īpašuma robežas tika noteiktas 1993.gadā, bet īpašuma /Adrese B/ robežas tika ierādītas 1995.gadā. Turpmākajā sarakstē, apliecinot faktu, ka

prettiesiskās darbības notiek pieteicējas īpašumā, viņa vērsa dienesta uzmanību uz informācijas sistēmā kadastrs.lv ietverto ģeotelpisko informāciju (kartēs redzamo īpašumu robežlīniju krustpunktiem) un datiem (robežpunktu koordinātēm), kas apliecināja pieteicējas īpašumtiesību aizskārumu. Tā kā šie pierādījumi netika uzskatīti par pietiekamiem, lai dienests attiecīgi rīkotos, tika veikta īpašuma uzmērīšana un dienestā tika iesniegts jaunais robežu plāns.

[2.5] Dienestam ir jāatlīdzina pieteicējai 2168,08 *euro* par nelikumīgi izcirsto koksni viņas īpašumā un 1015,02 *euro,* kas samaksāti par pieteicējas īpašuma uzmērīšanu, kopā 3176,10 *euro*.

[3] Dienests paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, ņemot vērā pārsūdzētajā lēmumā norādīto pamatojumu. Dienests lūdz tiesu ņemt vērā pārsūdzētajā lēmumā ietvertās Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) atziņas lietās par meža inventarizācijas datu reģistrēšanu Meža valsts reģistrā, jo tās attiecas uz īpašumu robežstrīdiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2025.gada 22.janvāra spriedumu pieteikums noraidīts, norādot šādu pamatojumu.

[4.1] Izvērtējot dienesta Austrumlatgales virsmežniecības rīcību, izsniedzot apliecinājumu koku ciršanai īpašumā /Adrese B/ un neatceļot to, kad pieteicēja 2023.gada 15.jūnijā informēja dienestu par viņas īpašuma tiesību aizskārumu, tiesa konstatēja turpmāk norādīto.

[4.2] Pieteicējas īpašums vienā robežposma daļā robežojas ar īpašumu /Adrese B/. 2023.gada 3.februārī tika izsniegts apliecinājums Nr.1600968 koku ciršanai īpašumā /Adrese B/. Šis apliecinājums tika izsniegts, pamatojoties uz īpašuma /Adrese B/ īpašnieka pilnvarotās personas 2023.gada 25.janvāra iesniegumu un pievienoto cirsmas skici, kas sagatavota atbilstoši noteikumu Nr.935 prasībām.

Dienests norāda, ka ciršana notika atbilstoši apliecinājumam koku ciršanai un cirsmas skicei, un netika konstatēti meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumi. Arī pieteicēja nav izteikusi iebildumus pret apliecinājuma koku ciršanai Nr.1600968 izsniegšanas procedūru.

Līdz ar to dienesta Austrumlatgales virsmežniecības rīcība, 2023.gada 3.februārī izsniedzot apliecinājumu Nr.1600968 koku ciršanai, atzīstama par tiesisku, jo dienesta Austrumlatgales virsmežniecība rīkojās atbilstoši noteikumu Nr.935 prasībām.

[4.3] Pieteicēja norāda, ka izsniegtā apliecinājuma koku ciršanai atsaukšanai bija tiesisks pamats, jo pieteicēja iesniegumos dienestam kopš 2023.gada 15.jūnija vērsa tā uzmanību uz konstatētajām prettiesiskajām darbībām viņas īpašumā.

Tiesa norādīja, ka apliecinājuma koku ciršanai izsniegšanas un darbības laikā un pieteicējas 2023.gada 15.jūnija iesnieguma izskatīšanas laikā Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā Valsts zemes dienesta datos nebija atzīmes par reģistrētu robežstrīdu vai robežu neatbilstību. Īpašums /Adrese B/ bija reģistrēts zemesgrāmatā, tam bija izgatavots un bija spēkā 1995.gada zemes robežu un meža plāns.

Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 62.pantu un likuma “Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā” 4. un 5.pantu zemes robežu plāns, ar kuru īpašums reģistrēts zemesgrāmatā, ir

oficiāls dokuments, kas jāpievieno nostiprinājuma lūgumam un kas ir glabājams katrā nekustamā īpašuma lietā.

Ņemot vērā zemesgrāmatu publisko ticamību un ierakstu saistošo spēku attiecībā pret jebkuru trešo personu, arī zemes robežu plāniem, kuri ir iesniegti, nostiprinot nekustamo īpašumu zemesgrāmatā, ir saistošs spēks un publiska ticamība attiecībā uz jebkuru trešo personu.

Īpašuma /Adrese B/ zemes robežu plānā norādīts, ka robežas tika noteiktas atbilstoši Mērdzenes pagasta Tautas deputātu padomes 1991.gada 21.novembra 20.sasaukuma 14.sesijas lēmumam un plāns sastādīts pēc 1995.gada robežu ierādīšanas materiāliem. Zemes robežu plānu ir parakstījusi Valsts zemes dienesta Ludzas rajona nodaļas priekšniece. Īpašumam /Adrese B/ dabā noteiktas konkrētas robežas, tās bija saskaņotas normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, likumā noteiktā kārtībā izgatavots un reģistrēts zemes robežu plāns, kam ir publiska ticamība attiecībā uz trešo personu.

Īpašumā /Adrese B/ 2022.gadā ir veikta un Meža valsts reģistrā reģistrēta meža inventarizācija. Meža inventarizācijas darbus ir tiesīgas veikt tikai sertificētas personas. Atbilstoši Ministru kabineta 2016.gada 21.jūnija noteikumu Nr.384 "Meža inventarizācijas un Meža valsts reģistra informācijas aprites noteikumi" prasībām meža inventarizāciju sertificētā persona veic, ja zemes vienības robežstigas un robežzīmes meža zemē ir identificējamas apvidū. Meža inventarizācija tiek veikta atbilstoši dabā noteiktajām zemes vienību robežām. Pamatojoties uz sertificētas personas veikto un Meža valsts reģistrā pievienoto meža inventarizāciju, turpmāk īpašumā tiek veikta saimnieciskās darbības plānošana, tiek iesniegti ciršanas pieteikumi un pārskati par mežsaimniecisko darbību īpašumā, tiek aprēķināti nekustamā īpašuma nodokļi, meža un mežaudzes vērtība, kā arī tiek izsniegti apliecinājumi koku ciršanai.

[4.4] Tiesa konstatēja, ka jau 2023.gada 27.jūlijā dienesta Meža valsts reģistrā tika reģistrēts īpašuma /Adrese B/ īpašnieka iesniegts pārskats par mežizstrādes darbu pabeigšanu (apliecinājums Nr.1600968 koku ciršanai) īpašumā /Adrese B/, līdz ar to apliecinājums koku ciršanai 2023.gada 27.jūlijā bija izpildīts un zaudēja spēku. Tikai 2024.gada 9.janvārī īpašumam /Adrese B/ Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā Valsts zemes dienesta datos tika izdarīta atzīme "par robežu plāna neatbilstību robežām dabā".

[4.5] Tiesu praksē attiecībā uz īpašumu robežstrīdiem nostiprinājušās atziņas, ka strīda esības konstatēšanai nav pietiekams vienīgi personas apgalvojums par nepareizu robežu. Īpašniekiem ir jāuzsāk tā risināšana, pretējā gadījumā ir ņemamas vērā tās ziņas, kas norādītas attiecīgo īpašumu dokumentos un dabā (sk. *Senāta 2012.gada 24.februāra sprieduma Nr.SKA-113/2012 9.punktu*). Ja dabā pastāv visas robežzīmes, nav pamata pieņemt, ka robežu noteikšana un ierīkošana nav notikusi vai arī robežzīmes tikušas pārvietotas. Tas ir atzīstams vienīgi tad, ja par to ir iegūti kompetentās institūcijas sastādīti dokumenti, kā arī robežu neatbilstību atzīst abi īpašnieki un ir vismaz uzsākta strīda risināšanas procedūra (sk. *Senāta 2012.gada 24.februāra sprieduma Nr.SKA-113/2012 11.punktu un Administratīvās apgabaltiesas 2017.gada 18.oktobra sprieduma lietā Nr.A420280516 12.punktu*).

Līdz ar to tiesa secināja, ka, izskatot pieteicējas 2023.gada 15.jūnija iesniegumu un citus pieteicējas iesniegumus, dienesta Austrumlatgales virsmežniecībai nebija tiesiska pamata apturēt izsniegtā apliecinājuma koku ciršanai īpašumā /Adrese B/ darbību, pamatojoties tikai uz pieteicējas

viedokli par robežu strīdu. Īpašumā /Adrese B/ mežizstrāde tika veikta atbilstoši izsniegtajam apliecinājumam koku ciršanai un normatīvajos aktos noteikto meža apsaimniekošanas un izmantošanas prasību pārkāpumi mežizstrādes veikšanā netika konstatēti.

Noteikumu Nr.935 86.punkts noteic, ka pēc meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja, vai tā pilnvarotas personas rakstiska iesnieguma vai gadījumā, ja apliecinājuma darbības laikā mainās tiesiskie apstākļi, dienests ir tiesīgs pieņemt lēmumu par apliecinājuma atcelšanu. Tiesa piekrita pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka, izskatot pieteicējas 2023.gada 15.jūnija iesniegumu, dienesta Austrumlatgales virsmežniecībai nebija pienākuma apturēt meža izciršanu un koku izvešanu no pieteicējas īpašuma līdz faktisko apstākļu noskaidrošanai atbilstoši noteikumu Nr.935 86.punktam.

Kā norādīts juridiskajā literatūrā, ar tiesisko apstākļu maiņu saprot tādu materiālo tiesību normu grozīšanu, uz kuru pamatojoties, ir izdots sākotnējais administratīvais akts (sk. *J. Briede 85.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Dr.iur. J.Briedes zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 848.lpp.*).

Dienesta Austrumlatgales virsmežniecība, izskatot pieteicējas 2023.gada 15.jūnija iesniegumu un citus pieteicējas iesniegumus, tiesisko apstākļu maiņu pamatoti nekonstatēja, jo tikai 2024.gada 9.janvārī īpašumam /Adrese B/ Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā Valsts zemes dienesta datos tika izdarīta atzīme “par robežu plāna neatbilstību robežām dabā”.

[4.6] Ņemot vērā Administratīvā procesa likuma 92.pantā un Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pantā noteikto, un to, ka nav konstatēta dienesta Austrumlatgales virsmežniecības prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesiski izdots administratīvais akts, prasījums par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu ir noraidāms.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Tiesa nevērtēja dienesta bezdarbību, neapturot apliecinājuma koku ciršanai darbību un nepieprasot Valsts zemes dienestam informāciju par robežu neatbilstību, lai nodrošinātu pieteicējai laiku mērniecības darbu veikšanai un īpašuma tiesību pierādīšanai. Šāda rīcība atbilstu Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta piektajā un astotajā daļā nostiprinātajam sadarbības un labas pārvaldības principam, un ļautu pieteicējai īpašuma /Adrese B/ īpašniekam pieprasīt zaudējumu atlīdzinājumu.

[5.2] Tiesa neņēma vērā pieteicējas argumentus par dienesta kompetenci un īpašuma /Adrese B/ īpašnieka iesniegtā zemes robežu plāna ticamību. Saskaņā ar Valsts meža dienesta likuma 4.pantu dienesta amatpersonām ir pienākums nodrošināt meža apsaimniekošanu un izmantošanu un medības reglamentējošo normatīvo aktu prasību ievērošanu, pārtraukt un novērst meža apsaimniekošanu un izmantošanu un medības reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumus, kā arī jebkuru citu mežam un meža zemei kaitīgu darbību.

[5.3] Atzīstot dienesta faktisko rīcību par tiesisku, tiek attaisnots pieteicējas īpašuma tiesību aizskārums. Mērnieka neatbilstošas rīcības rezultātā radās situācija, ka 1993.gadā zemesgrāmatā ierakstītais pieteicējas īpašums 1995.gadā tika prettiesiski pārklāts ar īpašumu /Adrese B/. Kad

2023.gadā šī kļūda tika konstatēta, dienesta bezdarbības dēļ pieteicējai tika nodarīti zaudējumi, jo viņa bija spiesta aizstāvēt savas aizskārtās tiesības un atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 27.decembra noteikumos Nr.1019 "Zemes kadastrālās uzmērīšanas noteikumi" noteiktajai kārtībai apmaksāt uzmērīšanas pakalpojumu, bet zaudēja no viņas īpašuma prettiesiski izvestos kokus. Savukārt īpašuma /Adrese B/ īpašnieks baudīja dienesta nepamatoti radīto tiesisko paļāvību.

[5.4] Tiesa nepareizi iztulkoja noteikumu Nr.935 86.punktu. Šī norma nenosaka termiņu tiesisko apstākļu maiņas konstatēšanai vai tā pierādīšanai. Par tiesisko un faktisko apstākļu maiņu pieteicēja dienestam norādīja jau kopš 2023.gada 15.jūnija, kad tika konstatēts īpašuma tiesību aizskārums. To apstiprina Valsts zemes dienesta 2024.gada 9.janvāra atzīme nekustamajam īpašumam /Adrese B/par robežu plāna neatbilstību robežām dabā".

[6] Dienests paskaidrojumā par apelācijas sūdzību atkārto iepriekš norādīto un pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par pamatotu.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus un lietā iesniegtos pierādījumus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas šim pamatojumam (sk. *šā sprieduma 4.punktu*) un atkārtoti to nenorāda.

Par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[9] Noteikumu Nr.935 86.punkts noteic, ka pēc meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja, vai tā pilnvarotas personas rakstiska iesnieguma vai gadījumā, ja apliecinājuma darbības laikā mainās tiesiskie apstākļi, Valsts meža dienests ir tiesīgs pieņemt lēmumu par apliecinājuma atcelšanu.

No lietas materiāliem izriet, ka pirmo reizi ar iesniegumu par īpašuma tiesību aizskārumu pieteicēja dienestā vērsās 2023.gada 15.jūnijā, kad vēl bija spēkā nekustamā īpašuma /Adrese B/ īpašniekam izdotais apliecinājums koku ciršanai. Uz šo iesniegumu dienesta Austrumlatgales virsmežniecības Krāslavas nodaļa 2023.gada 20.jūnijā sniedza atbildi, kurā izskaidroja dienesta kompetenci un norādīja, ka konkrētajā gadījumā meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti un dienesta kompetencē neietilpst zemes robežu strīdu risināšana. Tātad dienests uz pieteicējas iesniegumu sniedza atbildi savas kompetences ietvaros.

No Valsts meža dienesta likuma, tostarp no apelācijas sūdzībā citētā šā likuma 4.panta neizriet dienesta kompetence pārbaudīt zemes robežu pareizību, vērtēt mērnieka rīcību, pieprasīt

Valsts zemes dienestam skaidrojumu vai papildu informāciju par pieteicējas norādīto par īpašumu robežām vai kā citādi iesaistīties zemes robežu strīdu risināšanā. Īpašuma /Adrese B/ īpašniekam izdotā apliecinājuma koku ciršanai darbības laikā tiesiskie apstākļi, kas pastāvēja šā apliecinājuma izdošanas laikā, nebija mainījušies, jo laikā no šā apliecinājuma izdošanas 2023.gada 3.februārī līdz 2023.gada 27.jūlijam, kad Meža valsts reģistrā tika reģistrēts īpašuma /Adrese B/ īpašnieka iesniegts pārskats par konkrēto mežizstrādes darbu pabeigšanu, publiski pieejamos reģistros pieejamā informācija par abu īpašumu robežām nebija izmanīta un nebija arī publiski pieejamu ziņu par robežu plāna neatbilstību robežām dabā. Robežu neatbilstības novēršanas akts tika sagatavots tikai 2023.gada 8.septembrī, bet atzīme par īpašuma /Adrese B/ sākotnējā robežu plāna neatbilstību robežām dabā Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā tika iekļauta tikai 2024.gada 9.janvārī.

Tātad dienestam nebija pamata atzīt, ka apliecinājuma koku ciršanai īpašumā /Adrese B/ darbības laikā būtu mainījušies tiesiskie apstākļi, kuri pastāvēja šā atzinuma izdošanas laikā. Kā pamatoti norāda dienests, par apstākļu maiņu nevar atzīt pieteicējas iesniegumos dienestam pausto viedokli par robežu strīdu. Dienestam nebija tiesiska pamata, tikai pamatojoties uz pieteicējas viedokli, atcelt īpašuma /Adrese B/ īpašniekam izdoto apliecinājumu koku ciršanai vai apturēt tā darbību.

[10] Administratīvā apgabaltiesa papildus norāda, ka pieteicējai ir tiesības jautājumu par viņai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu risināt, civiltiesiskā kārtībā vēršoties pret īpašuma /Adrese B/ īpašnieku.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par Valsts meža dienesta Austrumlatgales virsmežniecības faktiskās rīcības, pieļaujot mežistrādes darbus un kokmateriālu izvešanu no nekustamā īpašuma /Adrese A/, atzīšanu par prettiesisku un mantisko zaudējumu 3176,10*euro* atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	I.Amona
Tiesnesis	K.Berķis
Tiesnese	V.Zommere